

ledsager Regeringens Forslag, vil holde Stik. Jeg tror ikke, man tør paaregne det samme eller blot tilnærmelsesvis det samme Brevantal som nu: 47,700,000 Stk. Lægger man Mærke til ved en Sammenligning af de forskellige Landes Poststatistik, i hvor høj Grad Postforsendelsen af de forskellige Arter retter sig efter Takstforhøjelser og Takstnedsættelser, tror jeg ikke, der er nogen som helst Tvivl om, at en ikke ubetydelig Del af Korrespondancen vil kastes over paa Brevkortene, og at saaledes den finansielle Virkning, der er ventet, til Dels vil blive forstyrret.

Et æret Medlem — det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), hvis Betragtninger jo for en væsentlig Del stemmede med mine egne — omtalte Vægtgrænsen. I den Henseende kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Jeg tror som den højtærede Minister, at det vil være et Tilbageskridt, som vil føles i høj Grad af det korresponderende Publikum, hvis man forandrede den Vægtgrænse, man kom til i 1888. Det er en stor Behagelighed, jeg vil endda ikke sige saa meget for Forretningsfolk, thi de kunne jo holde Brevvægt, men for det almindelige korresponderende Publikum at være nogenlunde sikker paa, hvilket Frimærke der skal paa et Brev, og at have det vide Spillerum, som vi have inden for $\frac{1}{2}$ Pd.s Grænsen. Det vil jeg meget nødig gaa med til at forandre. Det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) udtalte, at han var en Ven af dette Forslag, fordi det var nødvendigt at have et betydeligt Beløb at løbe paa, selv om man skulde være sikker paa Balance. Det ærede Medlem sagde, at Udviklingen havde langt fra kulmineret, og derfor maatte vi vente, at Indtægtsoverskuddet af Postvæsenet vedblivende vilde gaa ned — der var i alt Fald en Mulighed for, at det vilde ske. Jeg vil dertil svare, at det frygter jeg ikke saa meget for. Ganske vist staar det mig klart, at Postvæsenet kommer til at udvikle sig ret betydeligt ogsaa i de Aar, vi nu komme ind i, men en forholdsvis betydeligere Udvikling end den, det har gennemgaaet i de sidste 20 Aar, kunne vi dog vistnok ikke vente. Jeg behøver jo ikke at komme ind paa dette i Detaillen. Alle ærede Medlemmer, der have fulgt denne Udvikling, ville vide, hvad jeg sigter til. Det er navnlig den direkte Ombæring paa Landet, som har været en saa stor og grundlæggende Reform i vort Postvæsen. Vi have haft mange andre Reformen,

baade Lønningsreformer og andre, saa for saa vidt tror jeg, vi trygt kunne stole paa, at Postvæsenets Udvikling paa Udgiftsiden forholdsvis ikke vil blive saa stærk i de kommende Aar, som den har været i den nærmest foregaaende Snes Aar. Og dog har denne kolossale Udvikling rigelig kunnet bæres af Indtægtsforøgelsen, saa at vi endogsaa før dette skæbnsvangre Aar 1899—1900 vare naaede op til et Overskud paa næsten 700,000 Kr.

Til det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) skal jeg sige, at det ærede Medlem erkender jo, at hans Standpunkt i Aar er et andet end det, han stod paa i Fjor. I Fjor var ogsaa han imod en Forhøjelse af Brevportosatserne, men det ærede Medlem mente, at i Aar var det berettiget at indtage et andet Standpunkt, fordi der nu var „en bydende Nødvendighed“. Jeg er for mit Vedkommende ikke i Stand til at se, at der er nogen anden og større bydende Nødvendighed i Aar end i Fjor. I Fjor som i Aar kunde man se, at det var nødvendigt, naar man vilde have en Lønningslov igennem, at foretage nogle Forhøjelser, men der er ingen Grund til i Aar at gaa til saa meget stærkere Forhøjelser end dem, man vilde gaa med til i Fjor. Der foreligger ingen nye Oplysninger og ingen nye Forhold, som ikke forelaa i Fjor, der kunde begrunde det. Endelig henpegede det ærede Medlem paa, at jeg i sin Tid havde været Ordfører for en Forhøjelse af Telegramtaksterne, og det ærede Medlem antydede, at der deri laa ligesom en Slags Uoverensstemmelse mellem det Standpunkt, jeg den Gang indtog, og det, jeg nu indtager. Det kan jeg ikke indrømme, saa meget mindre som jeg i mine Udtalelser den Gang tog det udtrykkelige Forbehold, at fordi jeg anbefalede en Forhøjelse af Telegramtaksterne, vilde jeg ikke paa nogen Maade kunne gaa med til at forhøje Brevporto. Jeg sagde udtrykkelig saaledes: „Jeg vil langt hellere tolerere en Underbalance paa Postvæsenet end paa Telegrafvæsenet, fordi Postvæsenet benyttes af alle Samfundsklasser og paa ingen Maade saa godt som udelukkende kan siges at benyttes af Overklassen „saaledes som Telegrafvæsenet“, saa imellem mit Standpunkt den Gang og nu er der en meget god Overensstemmelse. Jeg er jo heller ikke bange for nu at gaa til en Forhøjelse paa de Omraader, hvor det ikke i den Grad rammer den almindelige Befolkning. Jeg skal være meget villig til at tiltræde Begeringens Forslag med Hensyn til Postanvisninger og Postopræv-